

STAŇTE SE PŘÍZIVCEM INEX-SDA

Líbí se Vám naše projekty a nápady? Chcete projevit podporu lidem, kteří se snaží přispívat svému okolí a vnímají dobrovolnictví jako cestu k toleranci, poznání a udržitelné budoucnosti? Máte chuť být součástí takových aktivit, ale nemůžete jim věnovat svůj čas? Klub příznivců je určen těm, kteří chtějí vyjádřit podporu našemu sdružení finančním příspěvkem a zároveň mají zájem dostávat pravidelné informace o naší činnosti. Účastí v Klubu podpoříte nejen naše projekty a myšlenku dobrovolnictví, ale získáte také řadu výhod.

Příhlášku do klubu příznivců můžete vyplnit na webové stránce **INEX-SDA**: <http://www.inexsda.cz/cze/chci-byt-priznivcem> nebo kontaktujte naši pražskou kancelář – inexsda@inexsda.cz

Děkujeme za Vaši přízeň.

Venkovské školicí centrum INEX-SDA KOSTELECKÉ HORKY

Prostory pro >>>

- > školení a semináře
- > školní výlety
- > víkendová či dlouhodobější setkání
- > cykloturistiku s ubytováním na cestě
- > prázdninové pobyty s dětmi

KONTAKT A INFORMACE

INEX -SDA
Venkovské školicí centrum
Kostecké Horky 57, 517 41

<http://www.inexsda.cz/cze/skola>
e-mail: skola@inexsda.cz
tel: 494 547 012, mobil: 604 676 146

FOND DOBROVOLNICKÉ INICIATIVY

Vrátili jste se jako dobrovolníci z dobrovolnického workcampu nebo dlouhodobého projektu?

Jste plní zážitků, máte chuť se o ně podělit formou výstavy, besedy se studenty, veřejností apod.?

Chybí Vám dostatek finančních prostředků?

PAK JE TU TA SPRÁVNÁ PŘÍLEŽITOST PRO VÁS! FOND DOBROVOLNICKÉ INICIATIVY INEX - SDA

Fond, ze kterého může čerpat jen dobrovolník, který má zkušenosti z dobrovolnického workcampu či delšího pobytu v Asii, Africe, Latinské Americe a zemích Balkánu a Ruska vyslaný INEX-SDA po 1.1. 2006 pro uspořádání aktivity (besedy, fotovýstavy apod.)

Téma projektu musí souviset s rozvojovou spoluprací a dobrovolnictvím
Max. částka žádosti je 3 000 Kč | Akce se musí uskutečnit do 15.12. 2006
Musíte podat jednoduchou žádost s rozpočtem

INEX - Sdružení dobrovolných aktivit, Lucie Bilderová, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1
Tel.: +420 234 621 527, www.inexsda.cz, lucka@inexsda.cz

Společně pro rozvojové vzdělávání v Evropě

GLEN

MÁTE ZÁJEM POZNAT AFRIKU nebo ASII jinak než běžný turista?
je Vám 21-30 let ? zajímá vás rozvojová problematika

? chcete vyjet v roce 2007 jako dobrovolník
? na 3 měsíce ?

Více informací najdete
v listopadu 2006 na
www.inexsda.cz

I Vy se můžete zúčastnit!

INEX-SDA

Senovážné náměstí 24 (kancelář č. 507 a č. 502 v 5. patře), 116 47 Praha 1
 tel.: 234 621 527, mobil: 604 269 685, fax/tel.: 234 621 390
 e-mail: inexsda@inexsda.cz (obecně), outgoing@inexsda.cz (pro zájemce o krátkodobé projekty), ltv@inexsda.cz (dlouhodobé projekty), glen@inexsda.cz (GLEN projekty v Africe a Asii), evs_st@inexsda.cz (projekty pro znevýhodněné)

INEX-SDA Brno

INEX-SDA Brno, Anenská 10, 602 00 Brno
 tel.: 543 331 775, mobil: 604 217 274, e-mail: brno@inexsda.cz

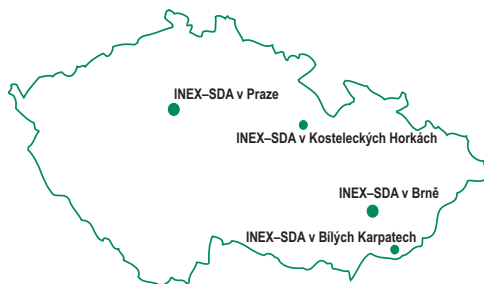
INEX-SDA Kostecké Horky

Kostecké Horky 25, 517 41 pošta Kostelec nad Orlicí
 INEX-SDA Venkovské školící centrum Kostecké Horky
 Kostecké Horky 57, 517 41 pošta Kostelec nad Orlicí, www.inexsda.cz/khorky
 tel.: 494 547 012 (školicí centrum), 494 547 013 (Bluehouse), fax: 494 547 024
 e-mail: khorky@inexsda.cz (obecně), incoming@inexsda.cz (přijímání dobrovolníků na projekty v ČR), bluehouse@inexsda.cz (zahraniční dobrovolníci pobývající v Kosteckých Horkách)

INEX-SDA Bílé Karpaty

IN klub, 696 62 Tvarožná Lhota
 www.inexsda.cz/bk, tel.: 518 337 008, e-mail: bkarpaty@inexsda.cz

Podrobné personální obsazení – viz webové stránky www.inexsda.cz

Vydavatel: INEX – Sdružení dobrovolných aktivit
 Senovážné nám. 24, 116 24 Praha 1, www.inexsda.cz

Redakce: Klára Dvořáková (jednotliví přispěvatelé jsou uvedeni uvnitř listu)
 Ilustrace: Eva Rudová
 Design a grafická úprava: Eva Divišová
 Náklad: 300 ks
 Vytisknuto na recyklovaném papíře.
 Autorská práva vyhrazena občanskému sdružení INEX-SDA
 Praha, říjen 2006

Zpravodaj k 15. narozeninám INEX-SDA nemůže být jen tak obyčejný, musí být narozeninový. A tak jsme se rozhodli dát prostor nejen těm, kteří s INEXem stále spolupracují, ale hlavně těm, pro které byl INEX součástí života v minulosti a postupem času jim na něj již nezbývá čas nebo energie. Oslovili jsme naše bývalé dobrovolníky, civilkáře, zaměstnance, vedoucí projektů, školitele, zkrátka skoro všechny, na které jsme měli kontakt.

Položili jsme jim dvě krátké otázky:

„Co Ti INEX dal či vzal?“

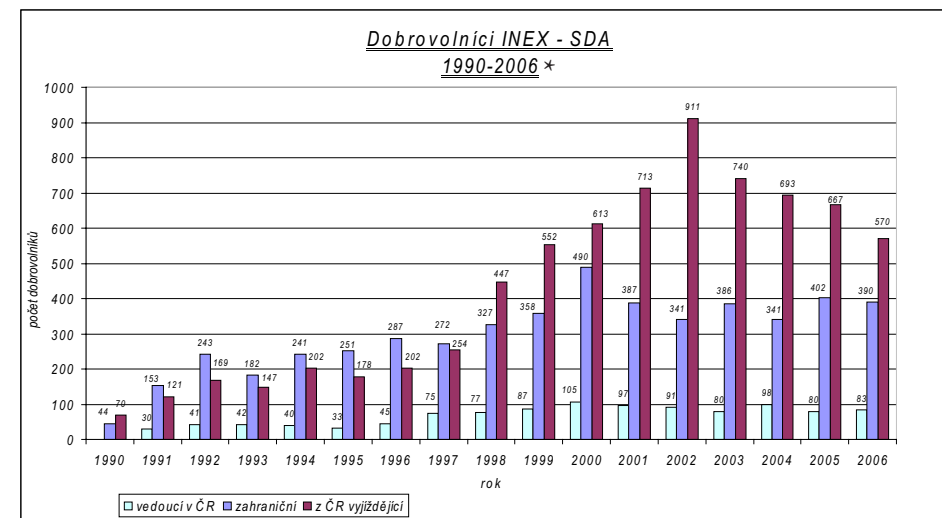
„Co bys popřál/a INEXu k narozeninám?“

Tento zpravodaj přináší jejich odpovědi. Někteří odpověděli krátce, někteří dlouze. Část z nich zavál čas do světa a tak nám chodily maily nejen z různých koutů Čech, Moravy a Slezska, ale také z Belgie, Polska či Indonésie.

Všechny odpovědi mají společný jeden prvek – radost. Radost, že jsme na naše bývalé spolupracovníky nezapomněli. Radost, že jsme se po čase ozvali. Radost, že INEX, jenž pro ně dřív hodně znamenal, stále existuje a dává možnost dalším lidem prožít něco podobného.

Na následujících stránkách najdete čtení veselé i nostalgické i kritické. Dočtete-li až do konce, pochopíte, že naše činnost má smysl, že mnohým lidem změnila žebříček životních hodnot, že prožili nezapomenutelné chvíle, něco se naučili, někde pomohli, a hlavně NĚKOHO potkali. Koho? To už záleží na jednotlivých přispěvatelích, kolik nám toho přiznali.

Přejeme pěkné čtení!
 Klára Dvořáková

* V roce 1991 bylo oficiálně založeno občanské sdružení INEX, výměny dobrovolníků probíhaly však již dříve.

Jitka Adamčíková

Co Ti INEX dal či vzal?

INEX mi dal odvahu pouštět se do neznámých končin za setkáním s neznámými lidmi. Nejdřív přišlo kouzelné léto roku 1996, kdy jsem vedla skupinku nadšenců na workcampu v Bechyni, a pak následovalo několik nezapomenutelných zážitků z projektů v zahraničí. Některé byly smysluplné více, některé méně. Myslím, že všechny tyhle zkušenosti hodně formovaly moje poznání a budoucí představy o práci a o životě vůbec. Přestože poslední roky už nejsem s INEXem moc úzce spojena, čas od času jezdím přednášet lidem, kteří se na svou objevnou cestu teprve chystají. Takže moje INEXové cesty sice již nevedou do končin neznámých (ale zpravidla do vlídně blízkých Kosteleckých Horek), ale ta radost z poznání mně dosud neznámých zajímavých lidí zůstává.

Co bys popřála INEXu k narozeninám?

Dostatečný počet aktivistů, kteří udrží INEX v chodu a budou ho dál rozvíjet!

Tomáš Podhorský

civilkář

Co Ti INEX dal?

Prostřednictvím INEXu jsem poznal spoustu úžasných lidí z celého světa. Jako civilkář vysílající dobrovolníky do zahraničí jsem také měl možnost poznat české dobrovolníky vyjíždějící do zahraničí. Přes INEX jsem nahlédl do sektoru neziskových organizací, o kterém jsem předtím neměl skoro potuchy. Jako civilkář vysílající dobrovolníky do zahraničí jsem, aspoň doufám, pomohl spoustě lidí

prožít zajímavé prázdniny, poznat jiný kus světa a taky pomoci dobré věci.

Co Ti INEX vzal?

Na nic si nevzpomínám.

Co bys popřál INEXu k narozeninám?

INEXu bych chtěl popřát, aby měl stále tolik nadšených dobrovolníků, kteří neváhají obětovat část svých prázdnin či dovolené a vyrazí do všech koutů světa pomáhat. Taky bych byl rád, kdyby INEX měl kolem sebe spoustu nadšených lidí, kteří mu pomáhají realizovat potřebné a zajímavé projekty po celé ČR. Hodně síly do další práce!!!!!!!!!!!!!!

Pavel Šembera

Co mi INEX dal a vzal?

INEX jsem poznal v roce 1999 a od té doby jsem s ním v užším či volnějším kontaktu, věděl jsem mu za dvoje nezapomenutelné prázdniny na workcampech a příjemné zážitky z řady

Martina Jirasová

vedoucí projektů, školitelka, nyní ředitelka sdružení

Co mi INEX dal?

Především možnost realizovat se. Do INEXu jsem přišla po několikaleté zkušenosti z jiné dobrovolnické organizace. Když mi povodně v roce 2002 vzaly možnost pokračovat v projektu na Veltrusech, hledala jsem nový směr, kterým jít. INEX mě oslovil svou otevřeností a opravdovostí. První víkend v Horkách, vánoční dílna, setkání vedoucích, za vším stáli lidé, se kterými jsem si měla co říct, a bylo znát, že to, co dělají, dělají s nadšením a z touhy po smysluplné činnosti. A tak jsem do toho šla s nimi, s nadšením a naplněním ze smysluplné činnosti.

Co mi INEX vzal?

Zrovna teď mi bere dost času. Když se z člověka stane dobrovolník na plný úvazek, musí nějak vyřešit otázku, kde je hranice mezi tím pracovním, dobrovolným a tím svým, na co si nedám šáhnout. Zatím jsem ve fázi učení se tomu, jak se nenechat INEXem příliš ošahávat...

Přání k narozeninám

Milý INEXi, přeju ti, abys v té skorodospělosti nebyl sám. Aby se kolem tebe točilo stále dost lidí a bavilo vás to spolu.

Podpořte vysílání dobrovolníků do míst, kde jsou potřeba!

Prispějte na veřejnou sbírku **KŘÍDLA PRO DOBROVOLNÍKY!**

č.ú. 25242524/0300

Pořádá INEX - Sdružení dobrovolných aktivit, o.s.

Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1
Tel.: 234 621 527, Fax: 234 621 390,
www.inexsda.cz

Honza Navrátil

Co Ti INEX dal či vzal?

DAL

Nenahraditelné zkušenosti, setkání se skvělymi i méně skvělymi lidmi, nové přátele a známé, schopnost samostatného vystupování v jinak než česky mluvícím prostředí, schopnost koordinace a plánování aktivit druhých, zkušenosti vedoucího/koordinátora skupiny, setkání s cizími zvyklostmi a jazyky, praktické jazykové i nejazykové (např. sečení trávy kosou jsem už nezapomněl) dovednosti, ekologické povědomí - poučenější vztah k životnímu prostředí a bylo by toho určitě ještě více...

VZAL

Některé iluze a předsudky... a to je jenom dobře.

S INEXem jsem jako ještě ne-osmnáctiletý vycestoval dvakrát do Bavor a jako plnoletý jsem se třikrát podílel na vedení INEXovského tábora v Hostětíně v Bílých Karpatech. V průběhu mého aktivního členství jsem pravidelně navštěvoval setkání vedoucích a valná shromáždění v regionálních pobočkách INEXu, pomáhal jsem při překládání táborových katalogů a nějaký čas jsem se také podílel na provozu regionální informační pobočky INEXu v Olomouci.

V současnosti přebývám se svou polskou manželkou v polské části Slezska - kousek od hranic, dělám doktorát na UP v Olomouci a k tomu si něco málo přivydělávám jako učitel němčiny na jazykové škole a jako překladatel.

INEX jsem opustil v momentu, kdy jsem se potřeboval finančně osamostatnit a chtěl se více věnovat svým blízkým.

Myšlenku i aktivity INEXu ovšem nadále podporuji a byl bych rád, pokud by INEX pokračoval přinejmenším v těch činnostech, kterými se zabýval už za mého členství, tzn. zprostředkování výjezdů na workcampy v zahraničí, pořádání táborů v ČR,

pravidelné setkávání táborových vedoucích a aktivních členů INEXu, vydávání zpravodaje, provozování regionálních poboček, získávání zahraničních dobrovolníků pro projekty v ČR atd.

Na závěr můžu říct, že čas a energii věnovaných INEXu jsem nikdy nelitoval a pokud bude možnost, rád INEX nějakou mé současné situaci přiměřenou formou (roční příspěvek?) podpořím.

Co bys popřál INEXu k narozeninám?

Zdravím a přeju vše nejlepší k INEXovským narozeninám!

dalších menších akcí. Když tak přemyslím, fascinuje mě, kolik zajímavých lidí jsem měl možnost za ty roky poznat právě díky INEXu, ať už přímo z organizace nebo jejím prostřednictvím. Často to byla a stále jsou velmi inspirující setkání. Díky za ně! A jestli mi INEX něco vzal? Nic. Vše, co jsem mu kdy dal, jsem dával dobrovolně a rád.

Co přeji INEXu k narozeninám?

V prvé řadě, aby stále bylo tolik nadšených a schopných lidí jako doposud, ochotných udržovat organizaci v chodu, pokračovat v tradičních aktivitách i rozvíjet nové a inspirovat lidi kolem. A potom taky spolehlivé a stabilní zdroje financování.

Bára Ocásková

vedoucí projektů

Co mi INEX dal?

Když jsem to přečetla, tak mě jako první napadlo, že tomu 23.9. budou čtyři roky, co jsem skrze INEX odjela jako koordinátor zahraničních dobrovolníků do vesničky jménem Tuhaň, která byla poničena povodněmi, a tam jsem poznala ještě stále nynějšího partnera. Kdybych nebyla byla bývala jela téhož roku v červnu na 1. přípravný víkend pro dobrovolníky odjíždějící do „rozvojových zemí“ asi tři měsíce předtím, třeba bych přišla o spoustu radosti i starostí..., ale to spíš pro zasměcené:-)

Každopádně z té první akce jsem přijela ohromně nabitá. Bylo to tak organizované a ti lidi fakt věděli, co dělají a celý ten systém fungoval! Tahle neziskovka má budoucnost, řekla jsem si tenkrát a rozhodla jsem se zapojit všemi deseti do tohoto fungujícího kolosu. Šlo to ráz na ráz. Povodně, přípravné víkendy, projekt Sananim, setkání vedoucích, setkání účastníků...při tom všem legrace, různorodost projektů a akcí a banda lidí, kteří mají něco společného a jsou přitom každý tak jiný a hlavně jsou ohromně aktivní. To mě na tom tak přitahovalo, ta akčnosť. Potřebovala jsem ji. Mohla jsem někam

smysluplně vkládat svou přebytečnou energii. Čím víc jsem dávala, tím víc jsem dostávala. Cítila jsem se potřebná. Pak přišel Mozambik. Zlom, jenž hodně změnil můj žebříček hodnot, nějak mě poznamenal. Často si při řešení některých svých problémů vzpomenu na ony tři měsíce a najednou se začnu smát, protože si uvědomím, jakými malichernostmi se vlastně zabývám.

Ani se nedá pořádně popsat, co mi všechno INEX dal, neboť toho bylo opravdu hodně a já nelituji, že se objevil na mé životní pouti. Jediné, co mi INEX vzal, je čas. Ten byl ovšem tak smysluplně prožit, že se to do ztrát nedá počítat. Snad jen nějaké ty nervy s nemožnými dobrovolníky na projektech:-)

Co bys popřála INEXu k narozeninám?

K narozeninám bych určitě popřála slunce nejen v uších:-) Bez koho se to neobejde, tak určitě ne bez nadšených dobrovolníků, kteří chápou smysl slova dobrovolnictví, neboť není dobrovolník jako doBRoVOLNIK. Entuziasmus zaměstnancům a shovívavost těch, kteří schvalují granty. Vážím si také toho, že jsem byla oslovena.

Radka Namyslová

vedoucí projektů

Co Ti INEX dal či vzal??

Dal mi samé „K“: Krásně strávené chvíle a z nich plynoucí Kupu zážitků na celý život. Kontakty a přátelství se super lidmi. K dispozici nekonečné možnosti trávení prázdnin. Vzal mi Kousek mého mládí, které jsem ale strávila K nezaplacení:-))

Co bys popřála INEXu k narozeninám?

INEXu přeju hromady nadšenců, kteří budou přicházet s neotřelými nápady, novými projekty a nekonečným množstvím energie na jejich úspěšnou realizaci!!!

Apokud možno málo takových zběženců, jako jsem já, co nemají ani čas zaskočit na kus řeči:-((

Vítek Hrdoušek

• koordinátor pobočky Bílé Karpaty

Co Ti INEX dal či vzal?

Setkání s mnoha lidmi, šanci pracovat pro druhé, možnost realizovat některé nápady. Vzal mi dost času a některé iluze.

Co bys popřál INEXu k narozeninám?

Schopné a dobré lidi a dobré nápady.

Mat Seifert

• vedoucí projektu

Co mi INEX dal?

Zadarmo asi nic, ale určitě mi dopomohl k mnoha příjemným a mnohdy nevšedním zážitkům i vnitřním pocitům, většinou společenského typu. Některé „společenské zážitky a pocity“ stále trvají. Už kdyby to měla být jen ona jedna exotická známost...

Co mi INEX vzal?

Asi kus mé blažené nevědomosti a letargie. Co bys popřál INEXu k narozeninám? Ať zůstáváš v nitru stále mlád a svěží a pln energie a nadšení, i přes rostoucí zkušenosti. Ať zůstáváš stále nezávislý a nezpychneš svými úspěchy a pokroky. Ať pomnožíš na světě štěstí a radost a přitom bude všechna tvá dobročinnost vycházet z tlukoucích lidských srdcí. A pak... veselé narozeniny!!!

Filip Malý

• civilikář

Co Ti INEX dal či vzal?

Ani si nemůžu vzpomenout, kdy jsem do INEXu přišel (někdy mezi silurem a devonem?). Bylo to po návratu z dlouhé cesty po Asii a školní lavice mi začaly být moc „úzký“. Petr Kulíšek, se kterým jsme se kdo ví odkud znali, povídá: „Pojď k nám na civilku.“ Kdybych tehdy věděl, že (ta původní) kancelář na Senovážném náměstí bude ještě těsnější, možná bych se rozmýšlel. :-)

INEX mi jen dával. Naučil jsem se psát e-maily bez háčků a čárek, jen malými písmenky - pouze tak zvládnete ty přicházející záplavy (dodnes jsem se to neodnaučil). Přičichl jsem k obchodu s bílým masem - „beru dvě holky do Uhřinova, když přidáte alespoň jednoho kluka do Opočna“ (na workcampech je stejně jako v tanečních nedostatek kluků). Zachutnaly mi sušenky - jak jinak přežít noční schůze rady INEXu. Potkal jsem stovky zajímavých lidí, zažil čtyři úžasný workcampy v Čechách, naučil se hromady věcí.

Asi nejsilnější okamžik za ten rok a kousek byla krize na říjnovém workcampu v Nasavrkách u Chrudimi. Už druhý týden jsme v dešti a zimě tahali z obecního lesa těžké klády. Postupně ubývalo těch loajálních a schylovalo se ke vzpouře. A jednou po večeri vypukla. Kritika na naše hlavy jen pršela. Bylo jasné, že od zítřka se toho už asi moc neudělá. V tu chvíli se vztyčil skoro třicetiletý Francouz, který byl poprvé v životě v zahraničí. Do té chvíle spíš tichý ňouma. Srdnatě se postavil hradbě zlých obličejů a násilnických gest: „VÍ ÁR VOLUNTÝRS. VÍ KAM CHÍR TU CHELP VOT DZ PÍPL NÝD. VOLUNTÝR DAZNT MÍN DŮ VOT JŮ VONT BAT VOT DZ PÍPL NÝD.“ Tyto tři jednoduché věty pronesené s komickým francouzským přízvukem utišily hněv a zároveň vystihly, oč v dobrovolnictví jde. Pracovní morálka byla až do konce workcampu bezvadná.

normálním osobním životem a aby to lidi, které toto zaměstnání naplňuje, taky dlouhodoběji uživilo a nevyuclo. A ještě popřeju vám pražským hodně energie, nápadů a síly nevzdávat to, protože rozhodně je dobře, že INEX existuje, a potíže jsou k tomu, aby se překonávaly a ne aby se kvůli nim třeba

Tomáš Porupka

Co Ti INEX dal či vzal?

Nevzal. Dal mi spoustu kamarádů (a řadu přítelkyň :-))

Co bys popřál INEXu k narozeninám?

Na věčné časy tu nikdo není, takže aspoň dostatek finančního zdraví až do důchodu :-)

Lenka Rejlová

• zaměstnankyně

Co Ti INEX dal či vzal?

INEX mi dal skvělou možnost naučit se neuvěřitelné jazyky jako bluehouse sprache a jiné další varianty pigin english, poznat spoustu neuvěřitelných lidiček. Dává mi možnost realizovat se v enviro vzdělávání dětí a mládeže. A vzal mi některé ideály o dobrovolnictví.

Co bys popřál INEXu k narozeninám?

Přála bych INEXu schopné manažery a vedení, aby byl INEX nejprestižnější neziskovkou s nejvyšším kreditem v českém nevládním rybníku ještě aspoň dalších 100 let. A taky lepší zákony a bohaté sponzory a neutuchající zájem o služby INEXem nabízené.

Pavel Trojan

• školitel

Co Ti INEX dal či vzal?

S velkým sentimentem u klávesnice musím napsat, že mi INEX dal i vzal krásnou část mého studentského života. Poprvé jsem se o INEXu dozvěděl před deseti lety a jeho myšlenky mě takřikajíc pohltily. Na naše bezstarostné výjezdy a školení vzpomínám v nynější „kapitalistické“ části svého života jen v nejlepším, byla to obrovská zábava. Pamatuji na počátky center v Nasavrkách, Kosteleckých Horkách a na Tvarožku, můj obdiv patří všem pracantům, kteří si tímto obdobím také prošli. Podařilo se mi s INEXem procestovat kus Evropy a poznat spoustu kamarádů (a přítelkyň :o), se kterými se vídám dodnes. Za to všechno jsem se snažil odvděčit INEXu pomocí při školeních a seminářích a upřímně mě mrzí, že už nemám na INEX a jeho aktivity čas. Tento odstaveček zakončím propagandisticky: GO FOR IT!

Co bys popřál INEXu k narozeninám?

Ze všeho nejvíc bych INEXu popřál, aby nemusel myslet na peníze a podařilo se mu dostat do situace západoevropských organizací podobného typu. Dobrovolná práce je bezvadná, ale z něčeho se žít musí, takže přeju INEXu co nejvíce grantů, sponzorů a rozumných zákonů v oblasti neziskových organizací. INEX fungoval a funguje na bázi výborných lidí, takže jen ať je jich víc a víc.

přízeň dobrovolníků – lidí, kteří vedeni svou dobrou vůlí ochotně a nezištně na těchto projektech spolupracují.

Honza Hradil

• správce emailů

Co mi INEX dal a vzal?

S INEXem jsem se seznámil skrz tábor ve Walesu, a když o tom teď přemýšlím, tak to bylo před osmi lety - skoro věčnost. Po táboře jsem se seznámil krátce i s lidmi uvnitř INEXu a začal jsem se starat INEXu o „internet“ a poznal po emailu ještě více šikovných lidí z kanceláře. Je to moc příjemná spolupráce.

A co přeju INEXu k narozeninám?

Přeju si, aby pro další zástupy středoškoláků a vysokoškoláků udělal to co pro mne, tj. pomohl jim s poznáním života v dalekých i blízkých zemích na vlastní kůži.

Regina Losenická

• zaměstnankyně

Co Ti INEX dal či vzal?

INEX mě ubezpečil v tom, že i na malém městečku se dají dělat „velké věci“.

Co bys popřála INEXu k narozeninám?

INEXu k narozeninám bych přála vítr do plachet ve smyslu dalších nápadů, neustálého elánu a víry do budoucna.

Madlenka Hrdoušková

Co mně INEX dal?

V posledních dvou letech jsem poznala díky workcampům několik bezvadných, zajímavých a lidsky zralých ČESKÝCH děvčat, která kempy vedla (např. Lenka Uhrová, Radana bohužel nevimčí, Karolína Pličková, Martina - Vanilka), a tato setkání

mě rozhodně obohatila. Bohužel s účastníky kempů nepřijdu až tak těsně do styku, no ale přece jen - semtam jsem nějakému kempu udělala batikovací nebo keramickou dílnu - takže přínos: donutilo mě to vymáčkout ze sebe nějakou aktivitu pro druhé a pak jsem byla odměněna jejich radostí nebo aspoň dobrou náladou. Jako takový vedlejší pozitivní efekt ať už INEXových kempů nebo EVS vidím pomalé, pomalinké odbourávání xenofobie některých místních lidí - přínos pro místní komunitu.

No a ještě nesmím zapomenout můj seminář v Norsku (téma - práce s mládeží na venkově), který byl sice krátký, ale velice intenzivní a jednoznačně pozitivní! Přes INEX jsme taky realizovali s naším keramickým kroužkem (děti + 4 místní ženy - vedoucí) pěkný projektík na opravu a výzdobu několika místních kapliček.

Co mi vzal a bere?

Asi hlavně Vítkův čas (pozn. Vítek je manžel). Prostě být dobrovolník, živnostník a živitel celkem početné rodiny v jedné osobě nejde vždycky dobře dohromady. Takže někdy v duchu Bělokarpatký (celý ne!) INEX proklínám, no ale když vyluftuju, tak zas některé aktivity, projekty a jejich výsledky velice oceňuju a uznávám, že by byla velká škoda, kdyby se už neděly.

Co bych INEXu popřála?

Především čím dál víc DOBROVOLNÍKŮ, protože aspoň tady na venkově to je zřejmě velice vzácný živočišný druh, místní dobrovolníci prostě nejsou, a přítom by byli strašně potřeba. Dál bych popřála zlepšení finanční situace, aby lidé v INEXu zaměstnaní byli odpovídajícím způsobem zaplacení a mohli mít nějaký normální pracovní režim, tzn. nemuseli za hubený plat 1 úvazku zvládat úvazky dva (nebo víc) a trávit v kanceláři mládí, což nutně vede k tomu, že to dlouho nevydrží, i když by třeba rádi. Prostě aby se zaměstnání v nevládce snaželo s relativně

Co bys popřála INEXu k narozeninám?

S INEXem jsem se rozloučil před osmi lety. Když jsme letos u nás v komunitním centru, které vedu, měli historicky první workcamp, zase to bylo úžasný. Přát INEXu stále mladého ducha, nadšený dobrovolníky a hromady zajímavých projektů mi při pohledu na ten právě skončivší workcamp připadá jako nošení dříví do lesa.

Takže k narozeninám spíš z plna hrdla křičím EVVIVA INEX! a jen tak dál.

Evelína Turtenwaldová

Co mi INEX dal?

Hmm, spoustu věcí :-). Spoustu nezapomenutelných zážitků, které bych jinde určitě nezískala. Spoustu kamarádů. Možnost vyzkoušet si být někde sama, případně být za někoho/něco zodpovědná. Prostě to bylo žůžo :-). A vzal mi jenom trochu času, kterej za to rozhodně stál.

Co bys popřála INEXu k narozeninám?

K narozeninám vám samozřejmě přeju jen to nejlepší a aby se vám splnilo všechno, o čem sníte...

Jitka Porupková

• koordinátorka místní skupiny Olomouc, vedoucí projektů

Co přeji INEXu

Každopádně přeji INEXU-SDA plynulý přechod pubertou bez výraznějších výkyvů a bolístek, které -náctileté v tomto věku většinou provázejí. Doufám, že už teď ví, kterým směrem by se chtěl v budoucnu rozvíjet a kam bude nejspíš směřovat - on je to už taky nejvyšší věk na výběr budoucího „povolání“. Věřím přesto, že základ daný organizaci do kolébky se v jejím charakteru dále rozvíjel a že se ověřil i v praxi. Snad je a bude nadále každá složka přínosným článkem pro fungování

celku, který bude nadále atraktivní možností seberealizace všech dobrovolných nadšenců. Takže, stručně řečeno, hodně štěstí a zdraví a už aby se oslavovala dvacítka!!!

Co Ti INEX dal či vzal?

O organizaci jsem se dozvěděla zprostředkovaně od sourozence a jeho vzor mi byl určitě jistým příkladem. INEX pro mě znamenal možnost začít se výrazně osamostatňovat, rozhodovat a žít sama za sebe. Byl to určitě můj první workcamp v Německu, kam jsme jely s kamarádkou jako účastnice, který byl můj první natolik „samostatnou“ cestou do zahraničí a navíc naplněnou ušlechtilými cíli. Díky této cestě jsem taky poprvé v praxi reálně poznala důležitost znalosti různých cizích jazyků - nejen vsudypřítomné angličtiny - a zjistila, že lidé snad na celém světě řeší podobné starosti jako já. Moje cesta za „dobrodružstvím“ zemí neznámých se mi tisíckrát vyplatila a nachla mě natolik, že bylo o rok později jasné, že jeden workcamp nestačí...

To už jsem jela jako účastnice i jako vedoucí workcampu na Moravě. Ten nový druh zkušenosti spojený s vyšší zodpovědností a ještě znásobený povodněmi, které toho léta postihly Moravu, mě nepochybně zocelil. Náš nejpodstatnější přínos okolí totiž spočíval v nečekané výpomoci během náporu „velké vody“. Uvědomila jsem si, že největší hodnotu mají vlastní zážitky, jejichž předáváním člověk může výrazně motivovat podobně smýšlející mládežníky. Určitě i toto vědomí nakonec vedlo k tomu, že byla při DDM v Olomouci vždy před sezonou dvakrát týdně otevřena „konzultační kancelář“ pro zájemce o seznamování se s něčím novým. Toho léta jsem taky poprvé vyrazila na workcamp sama, byla to moje první výprava „opačným směrem“ - do litevského Kaunasu, kde se mi moc líbilo.

Byla jsem moc ráda, že jsme mohli díky takové „minipobočce“ v Olomouci usměrnit gymnazisty i vysokoškolské studenty, informovat je o aktivitě INEXu a usnadnit dobrovolníkům třeba výběr místa svého působení. Zjistila

jsem, že ač jsem se pokusila zapojit i do jiné činnosti INEXu-SDA, přesto byla moje pomoc těm novým a hledajícím určitě mým nejpříznivějším počinem pro organizaci. Potěšilo mě, že jsem na to od samého začátku nebyla sama a že se z těch desítek lidí, jež nás v Olomouci vyhledali, vykristalizovali i ti další, kteří v tom pokračovali i později.

Moje studium na VŠ se přehouplo do druhé půlky a já měla možnost vyjet na dlouhodobější stáže do zahraničí, které mě reálně i myšlenkově vzdalovaly od INEXu. Objevily se přede mnou nové výzvy a nové projekty, práce a další práce, které mě tak přetáhly na svoji stranu.

Upřímně řečeno, nedovedu si uvědomit ani jedinou věc, o kterou by mě INEX připravil. Myslím si, že mi naopak mnoho dal. Proto děkuji především těm, se kterými jsem se mohla prostřednictvím organizace seznámit a setkávat, všem, kteří vědí, že pomoc druhým obohacuje především nás.

Martina Holcová

školitelka

Co mi INEX dal či vzal?

Dal mi především možnost potkat lidi blízké mému srdci – tím, co dělají, jak přemýšlejí... Z některých z nich se stali mí dobří kamarádi. Čím je člověk starší, tím si takových lidí váží. Potom mi taky dal prostor uskutečnit nápady, které jsem měla, uvést je společně s nimi do praxe – myslím především přípravný víkend pro dobrovolníky odjíždějící do zemí globálního jihu. Taky mi dal možnost díky výše popsanému spolupracovat na mezinárodním projektu GLEN a nahlídnout tak pod pokličku jinam, „tedy do Němec“, a potkat se s idealisty, optimisty, ale i realisty odjinud. A v neposlední řadě mě přivedl na dvě krásná místa – nejdřív do Nasavrku a potom do Kosteckých Horek – na místa, která mi učarovala svým klidem a krásnou atmosférou a kam se ráda vracím...

Co k narozeninám?

Hodně zdraví, štěstí a dlouhá léta, chut' a nadšení dělat dobré věci, lidi, kteří budou svoji, i když dobrovolnicou, práci dělat dobře a zodpovědně a sílu nenechat se semlít tím, co se ve světě děje.

Myslím, že INEX – SDA dělá práci více než smysluplnou a užitečnou, klobouk dolů a pěknou a bujarou oslavu!

Štěpán Bilčík

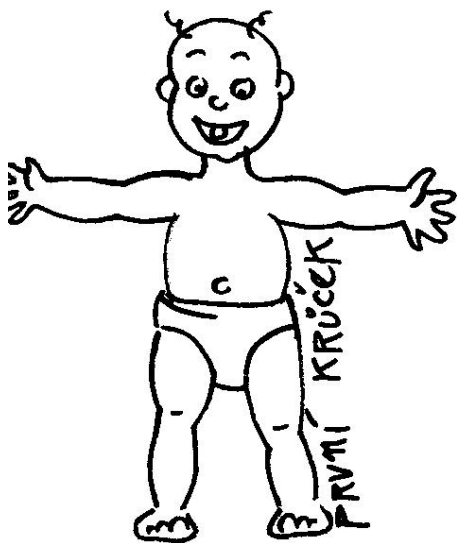
špráve počítačů, emailů
a webové stránky

Co Ti INEX dal či vzal?

Bere mi samozřejmě trochu času. Dává mi možnost pomáhat instituci, jejíž práce má smysl. Smysl, který se neměří jenom tím měřítkem, kterým smysl dneska měří většina lidí.

Co bys popřál INEXu k narozeninám?

Hodně trpělivosti zaměstnancům i dobrovolníkům, smysl pro humor a nadhled. Některým vůdčím pracovníkům pak, aby INEXu nedávali úplně všechno, jinak v INEXu i zemřou (teda pokud jim i o to nejde).

Od té doby uplynulo spousta vody. Začínající tradici koncertů v kostelech se nepodařilo udržet. Pro různé neshody ukončilo svou činnost místní občanské sdružení, které všechny akce zaštiťovalo, opuštěn byl i projekt přeměny městského pivovaru na kulturní a společenské centrum. Hlavní iniciátoři výše uvedeného odešli z Broumovska „o dům dál“.

Já jsem mezitím studovala v zahraničí, pracovala coby Volontär na právním oddělení Erste Bank ve Vídni, dokončila školu v Brně a spolupracovala na vícero zajímavých projektech (ke kterým jsem se dostala i díky INEXu). Zjara loňského roku jsem se pak nikoli jen kvůli zaměstnání v advokátní kanceláři mého otce (který mimochodem příležitostně poskytuje INEXu drobnou právní pomoc) přestěhovala společně s mým manželem - Brňákem - do Křinic, kde od března letošního roku na trase mezi křiničkou a martínkovicou křížovou cestou vozím kočárek s naší dcerkou Libuškou.

Jak se však daří Broumovsku v roce 2006? Kostely se podařilo znovuotevřít pro veřejnost. Během prázdnin tak každý týden pokaždé v jiném kostele zazněly koncerty převážně barokní hudby. V červenci se na nádvoří broumovského kláštera a v městském divadle konal týdenní divadelní festival. Zájem veřejnosti o tyto akce často převyšoval nabídku vstupenek. Dalším příjemným překvapením je, že Benediktinské opatství sv. Václava v Broumově pronajalo občanskému sdružení Agentura pro rozvoj Broumovska klášterní zahradu s cílem zrenovatovat celý areál a zpřístupnit jej pro veřejnost. A to zmiňuji pouze hlavní kulturní dění v broumovském výběžku (např. tento příspěvek píše den po vyprodaném koncertu Mariana Vargy v šonovském kostele sv. Markéty, pořadatel S. G. Pitaš). V Broumovské kotlině to tedy stále žije. Aktivitu v současné době vyvíjejí především Město Broumov, Dobrovolný svazek obcí Broumovska a Agentura pro rozvoj Broumovska.

Protože je to již 7 let, co INEX poprvé v Křinicích workcamp pořádal, mohu též hodnotit dopad jeho působení na tuto obec: Často vídám

turisty, kteří se zastavují u křiničské naučné stezky, jejíž základy byly položeny v roce 1999. Kříže a křížky v okolí jsou spravené a zakonzervované pro budoucí generace. Možná právě díky INEXu, který obci nastavil zrcadlo, udržují křiničtí turistické cesty a stromořadí při nich vysázené. Od ledna 2003 tu pravidelně vychází Občasník. V červenci se v obci koná „tradiční“ jarmark. Nejen při této příležitosti si křiničské ženy oblékají kroje, které si samy navrhly (!).

Pro mne osobně bylo setkání s INEXem zásadní v tom směru, že jsem poznala řadu zajímavých lidí a jejich prostřednictvím řadu zajímavých projektů. Prezentace aktivit INEXu na konferencích v Bad Kissingenu a Bonnu představovala pro mne první zahraniční zkušenost tohoto druhu. Otestovala jsem svou schopnost práce v kolektivu (a následně si zvolila individualistickou profesi :-). A nakonec – last but not least – jsem třikrát prožila nádherné a dobrodružné léto na Broumovsku, krajíně mého srdce – v tomto směru mě práce pro INEX obohatila tak hodně, že někdy pochybuji o tom, nakolik jsem ji dělala „nezištně“.

Na závěr se sluší popřát oslavenci vše nejlepší k narozeninám: přeji proto INEXu spolehlivé partnery při realizaci jeho projektů a zejména

Setkání účastníků workcampů 2006 3. - 5. 11. 2006 - Kostelecké Horky

Milí účastníci letošních workcampů, všechny vás zveme na podzimní setkání účastníků, které bude hravé a plné prostoru pro vaše zážitky, vzpomínky a fotky z campů. Nenechte si ujít příležitost poznat naše školicí centrum v Kosteleckých Horkách a taje Modrého domu!

Co s sebou?

Spacák, přezůvky a pijamo :-).

Ubytování, strava a hezká krajina bude zajištěna.

Více informací na <http://www.inexsda.cz/akce/117>

Budeme Vás čekat s večerí ve škole v Kosteleckých Horkách!

A jak tak sedím, dívám se ven z okna na hvězdnou oblohu a zhluboka vdechuju vlhký vzduch, tak mi pomalu dochází, že se mi INEX opravdu stal osudovým!....o)

A co přeju INEXu k narozeninám?

Nechť tvaruje, mění a obohacuje nás všechny i nadále! (He...ani jsem netušila, že dokážu být tak sentimentální....o)

Ljba Betášová (rozená Růčková), Křínice, září 2006

Milí členové a příznivci INEXu, těší mě, že jsem byla oslovena s prosbou o příspěvek do zpravodaje INEXu při příležitosti jeho 15tých narozenin. Protože má „inexácká minulost“ je spjata s Broumovskem, začnu poněkud zešíroka.

Na přelomu tisíciletí to v Broumovské kotlině vřelo. Občanská sdružení, iniciativy i jednotlivci objevili barokní, díky své poloze v pohraničí

téměř nedotčenou, krajinu. Staré cesty a povolené kříže přímo vyzývaly k obnově a opravě. Při příležitosti otevření historických cest se konala procesí. V jedinečných, po zdejší krajině rozestých dientzenhoferovských kostelech, z nichž některé byly po dlouhých letech znovu otevřeny pro veřejnost, probíhaly koncerty a jiné, hojně navštěvované akce. V kulturním centru Broumov – zaniklém městském pivovaru – byly nabízeny workshopy vedené umělci zvučných jmen. Krajinu navštěvovaly známé osobnosti veřejného života. O Broumovsku se psalo v celostátním tisku a vysílaly se o něm televizní dokumenty.

Nemalý podíl na tom všem mělo i občanské sdružení INEX – SDA. Tak jsem se s ním o prázdninách v roce 1999 při workcampu v Křínicích (oprava křížové cesty a křížků na křínické cestě) potkala coby Broumovačka i já. V roce 2000 jsem už vedla workcamp v sousední vesnici Martínkovice (hlavním cílem zde byla rovněž oprava lesní křížové cesty) a v roce 2001 v Heřmánkovcích na Broumovsku.

Míša Levíčková Vlková školicelka, vedoucí projektů

V INEXu jsem se aktivně vyskytovala několik let během VŠ. Hledala jsem workcamp a jakmile jsem vlezla do kanceláře, už jsem z INEXu nedokázala vylézt. Vtáhl mě (tehdy konkrétně civilkář Petr Záruba) a hned jsem měla mezi přednáškama co dělat: začalo to nadepisováním obálek a pokračovalo přes účast na seminářích, vedení workcampů u nás i venku, organizování školení pro vedoucí krátkodobých projektů a jejich podzimních setkáních, členství v radě sdružení až třeba k vyslání jedné dívčiny z dětského domova na projekt do Anglie, což považuju za svůj největší INEXovský přínos. Moje zapojení stále gradovalo, INEXem jsem doslova žila. Pak jsem ale nastoupila do práce a najednou jsem na dobrovolničení neměla čas. A než jsem si práci a čas pro INEX dokázala rozplánovat, abych zvládala obojí, ozvaly se mateřské pudy a přichystala jsem si úplně jinou zábavu. Teď mám tříletého a osmi-měsíčního syna a v kostech začínám cítit INEXovský abstáček. Takže se možná brzy vrátím jako úplně nováček a znovu se do toho zakousnu. Kdo ví.

A co jsem díky INEXu získala?

Několik lásek (včetně lásky k Bílým Karpátům) a nakonec i manželka
Víru, že i mladí lidé můžou změnit svět
Slušnou sbírku her
Zkušenost s psaním projektů pro Evropskou komisi
Korejský talisman pro štěstí, turecký náramek a velšské náušnice
Poznání takových koutů vlasti, kam bych se zřejmě jinak nevydala
Spoustu kamarádů
Recept na báječné jáhlové rizoto
Účast na mnohých školeních v zahraničí
Můj první let letadlem
Zajímavou položku do životopisu
Možnost realizovat se (např. přípravou

školení atd.)
Plná alba fotek
Báječně strávené dny a večery v bezva kolektivu
Vědomí, že se nemusím sprchovat každý den
Vřelý vztah k Turkům
Odvahu zkoušet nové věci a pouštět se do velkých projektů
A tak dále a tak dále, mohla bych vydat vlastní zpravodaj...
A mám-li hodnotit, o co jsem přišla, pak mě napadá jediné: foťák, který jsem ztratila cestou na jednu INEXovskou akci.
Na závěr jednu milou vzpomínku, kterou mám mezi mnoha ostatními s INEXem spojenou: Na mém druhém workcampu jsme si s dobrovolníky chtěli udělat výlet na kolech. Podařilo se nám jich sehnat potřebný počet a konečně jsme nasedali, že se jede. Jediný, kdo se nerozjel, byl obrovský Afroameričan Alan - kolo se pod ním úplně zkrivilo...

Co bys popřála INEXu k narozeninám?

Přeju, aby se na INEX obracelo stále hodně nadšenců, ochotných dobrovolně pomáhat - aby tito dobrovolníci měli báječné nápady na projekty a vůli vytrvat při jejich realizaci - aby INEXovské projekty byly přínosné pro cílovou komunitu či krajinu - aby se dobro-

volníkům v rámci INEXu pomáhalo dobře a jejich angažovanost se neomezovala na určitou životní etapu (např. dobu vysokoškolského studia). Zkrátka, aby co nejvíce lidem přinášel INEX skrze svou činnost radost ze života.

Adéla Vašíčková vedoucí projektu

Co mi INEX dal či vzal?

Dal mi toho nesmírnou spoustu - těžko všechno vyjmenovat. No a nevezal, pokud je mi známo, nic. Toť ve stručnosti. Nyní se trochu rozepíši.

Toto sdužení mezinárodního charakteru i významu mi ze všeho nejvíce asi dalo sílu a víru v to, že dobrovolnictví má i v dnešní uspěchané době smysl! Také díky němu se totiž šíří stále více mezi „obyčejné“ lidi a spojuje je daleko více než cokoliv jiného. Nezištná pomoc potřebným se tak stala součástí života mnohých lidí. Prostřednictvím INEXu jsem měla možnost zúčastnit se mezinárodních dobrovolnických projektů, což je nejenom výborná příležitost poznat cizí kulturu tak, jak ji běžný turista jen těžko okusí. Zároveň jsem se ale díky INEXu seznámila se spoustou „dobrovolnický“ naladěných lidí, kteří mě stále utvrzují v tom, že se najde spousta těch, pro které peníze a kariéra nepředstavují smysl a cíl jejich života. Že tu existuje něco, co nás naplňuje a uspokojuje daleko víc, to něco je úsměv na tváři těch, kterým jen maličko zpříjemníme život.

A co bych INEXu popřála do dalších let?

Spoustu nadšených dobrovolníků, ať již jako účastníky či vedoucí anebo jako pomocníky při různých akcích, bez kterých se jistě žádná dobrovolnická organizace neobejde, i sílu a pracovní elán všech placených i neplacených pracovníků, mnoho štěstí a úspěchů při dalším šíření této skvělé myšlenky, jakou dobrovolnictví jistě je.

Petr Bystřický INEXový lékař - školitel

Zrovna nedávno jsem projížděl přes Nasavrky, dost jsem spěchal, ale přesto jsem se na chvíli zastavil nahoře před bývalou školou. A zamyslel jsem se právě nad tím, co pro mě vlastně ten INEX znamenal. Z mysli vytanulo několik dojmů.

Bylo jarní pozdní odpoledne, slunečno, chvíle i nálada úplně stejná, jakou jsem párkrát zažil, když jsem přijížděl na školení vedoucích do Nasavrky. Úplně jsem před sebou viděl ten dav 60 nadšenců, jak se valí nezadržitelně (a poněkud symbolicky) od zámečku někam ven. Měl jsem stejnou náladu, jako vždy v 7 ráno, po dni a noci strávené žhavením mozku, následným uvolněním v místní knajpě, a po krátkém, 3hodinovém spánku... A taky se mi vybavila příchůť prachu z okolních cest a silnic, když jsem si v den svých narozenin „užíval“ ten nejlepší dárek – účast v tradičním Běhu Nasavrky na 15km. Joo, to byly časy.

Pak jsem si vybavil vzpomínku ještě starší. Bylo před prázdninami, asi roku 1994, kdy mi máma položila na stůl výstřížek z novin velikosti cca 3x2 cm se slovy, že jestli fakt chci jet do ciziny, tak bych mohl zkusit tohle. Byl to inzerát INEXu. Tak jsem zašel do tehdejší pražské kanceláře velikosti asi 3x2m, kde mě Libor usadil na rozvrzanou židli, a já začal listovat ve třech již dosti otrhaných katalogích. Po 2 týdnech jsem poštou obdržel svůj první Infosheet a vyrazil na workcamp do Belgie. Dnes to již zní skoro neuvěřitelně, ale tehdy (je to jenom 12 let) většina komunikace fungovala ve formě osobního setkání či klasické pošty. Uvědomil jsem si tedy, že lidé kolem INEXu, spolu s těmi stovkami zahraničních dobrovolníků, se kterými jsem se kdy setkal, mi pomohli pozměnit způsob uvažování o dnešním světě. To je asi nejvíce, co může člověk v životě získat.

A co se přeje k 15. narozeninám?

Narozdíl od 15letého pubertálního chocha či dívky je již INEX vyráběl a vyspělý, takže přání

stanout před větším počtem lidí a povídat si s nima (jsem stydlivá dívka a tohle byl rázný krok kupředu). Tenhle pocit mě nesmírně naplnil a já si uvědomila, že práce s lidma, živýma bytostma, které jsou do jisté míry zrcadlem toho, jak vám to jde, je asi to, co bych chtěla v životě dělat. Nebo spíše práce, která by mě bavila. Takže po třech dnech školení jsem možná odjížděla více nadšenější než účastníci (budoucí vedoucí), neboť ty diskuse a jednotlivé bloky mě posunuly v myšlenkách zas o kousek dál a pomohly si mnohé ujasnit. A tak jsem se zamyslela, jak se to slučuje s všemi těmi teoretickými věcmi, které do nás na chemii ládujou. Tak daleko od praxe a skutečného světa...

Co bys popřála INEXu k narozeninám?

INEXu bych popřála další nadšené človíčky, kteří si myslí, že můžou změnit svět a trochu vyburcovat další spořádané občany z jejich tvrdošijné jistoty, že tento konzumní svět je ten pravý a nejlepší. Popřála bych také více podpory od státu či jiných institucí, aby šlo realizovat více pěkných projektů. A do třetice, ať vám v kanceláři vládne stále dobrá a přátelská pohoda (jakou znám, když tam přijdu), protože ta jednak dokáže na nerozhodné budoucí dobrovolníky zázračně zapůsobit a jednak v ní dokážou vyrůst skutečně krásné nápady.

Markéta Cvejnová

Jak mi INEX-SDA změnil život...

...doprčíc, chtěla jsem to celé pojmout trochu ironicky – jakože život bez INEXu nemá smysl, že člověk, který nebyl nikdy na workcampu, není plně člověkem, či jedinec, jenž nenavštívil pověstné sídlo v Kosteleckých Horkách, se nikdy nemůže nazývat pořádným cestovatelem atp.

Jemné švábí cupitání a komáří bzukot mi však rychle připomněly, že ten „podělaný“ INEX mi asi fakt změnil život. Po čtyřech letech jsem totiž zase tam, kde jsem s ním začala – v Indonésii!

Před pár dní jsem se vrátila z tradiční jávanské svatby své kamarádky, kde jsem se setkala s bývalýma workcampákama, a trochu jsme zavzpomínali na náš první workcamp v indonéské nemocnici, na můj první samostatný výjezd mimo Evropu.

A víte, co mi nakonec u toho vzpomínání všichni řekli? Že jsem po těch letech vyžrála a zklidnila se! (Hehe, tak až mi vy všichni, co mě znáte, budete říkat, že jsem prdlej povětroň, tak pozor, mám v záloze těžkej argument!...:o)

No jo, ale pravda je, že už nezvracím po každém pozření místních kořeněných pokrmů, už nenosím tílko na muslimský pohřeb, už neučím místní neposkvrněné chlapce a děvčata nemravným českým slovům jako „kalhotky“ či „podprsena“, u kterých jim při vyslovení vyskakovala růž na tvářích. Asi jsem se fakt zklidnila!...:o) Můj první workcamp v Indonésii mě nejen naučil toto všechno, ale vlastně byl i odrazovým můstkem pro všechny mé další cesty: od dobrovolničení v bulharském sirotčinci a kyrgyzském uprchlickém táboře, cestování po Kazachstánu, Indii, Nepálu přes GLEN projekt s dětmi ulice v Keni a návštěvu sociálních projektů v Ugandě, Rwandě či Tanzánii.

dobrovolnických projektů aspoň malý podíl na těchto místních aktivitách a podpořit nadšení často osamělých a vizionářských venkovských aktivistů. Je skvělé mít po světě tolik známých a v nejednom případě také přátel. Bylo úžasné sledovat, jak se během let konečně mění postoj veřejnosti k dobrovolnictví a neziskovkám. Líbilo se mi pracovat pro organizaci, která má velice dobrý kredit, mezinárodní kontakty a podíl na spoustě zajímavých projektů.

Každá mince má dvě strany, takže samozřejmě přišlo i vyčerpání ne-li téměř vyhoření z přemíry nekončící práce, zklamání z nesplnitelných očekávání apod. Ale toho dobrého, veselého, užitečného i smysluplného bylo každopádně víc.

Přeji tedy milému pubertákovi Inexákovi k jeho patnáctým narozeninám, aby mu hlavně vydrželo nadšení, které mají děti, když je nějaká činnost zaujme. Také aby mu vydržela idea dospívajícího, že právě on změní svět, a aby se mu to skutečně podařilo! Všechno nejlepší!!!

těm co ho v tuto chvíli rozvíjejí, a těm, co pomáhají, aby všechny projekty fungovaly, tak jak mají, bych popřál, aby je tahle práce nikdy neomrzela, protože tak, jak to dělají, tak to dělají správně. Samozřejmě nesmí chybět spousta nadšených dobrovolníků a spousta potřebných projektů.

Roman Drozdík civilikář

Co Ti INEX dal či vzal?

V INEXu jsem pracoval jako civilikář a chtěl bych mu touto cestou poděkovat, že mi to bylo vůbec umožněno a že jsem celou dobu mohl pracovat s tak příjemnými a nadšenými lidmi pro dobrovolnickou věc. Rozhodně jsem do té doby neznal, co vlastně dobrovolnictví v Čechách a ve světě představuje a co všechno obnáší, že to nejsou jenom dobrovolníci, ale také koordinace projektů, školení, spolupráce s místními, granty atd. Někdy si člověk musel sundat růžové brýle, ale ve zpětném pohledu to rozhodně nebylo na škodu, protože to všechno prospívalo dobré věci.

Co bys popřál INEXu k narozeninám?

INEXu a všem, kdo se zasloužili, aby vznikl,

Lucka Trda školitelka

Co Ti INEX dal či vzal?

INEX mi dal možnost poznat lidi, mladé, podobného ražení a s neutuchající chutí do života, něco zásadního změnit. Z některých se stali kamarádi, jiní mě inspirovali, co všechno lze zkusit a co stihnout, když člověk opravdu chce. Zároveň mě asi trochu otočil, abych spatřila, že tu na světě nejsme sami, a že v těch jiných zemích bydlí lidé, kteří, ač podobně vypadají, smýšlejí trochu jinak. Poznání, že moje pravda není jediná. Miluji workcampy právě pro tu pestrou směsici různých postojů ke světu. Vždycky odjíždím s takovým vnitřním pocitem harmonie.

Na druhou stranu mi INEX vzal víru v to, co studuji. Nejvíce za to může první školení vedoucích, kde jsem pomáhala a zjistila, že jsem schopná

se budou asi lišit. Rozjívěnému pubertákovi přejeme hlavně hodně lásky, což zjevně INEX vzhledem k počtu stálých i vystřídávaných partnerů nepotřebuje. Spíš bych tedy INEXu popřál, aby právě mezi dnešními 15letými bylo co nejvíce těch, kteří už brzy objeví INEX a ono kouzlo dobrovolnictví. Jejich zážitky a pocit, že něco dobrého vykonali, je jistě obohatí tak jako mě.

Pavel Pinkava

Přes INEX jsem nejdříve jen jezdil na tábory (4 ve Španělsku, 2 ve Francii a 1 v Rumunsku), pak překládal katalogy, pomáhal s vysíláním sociálně znevýhodněných lidí na tábory a krátkodobé EVS, účastnil se rozjezdu programů společných 3-měsíčních stáží v rozvojovém světě (nyní GLEN), asistoval při školení vedoucích táborů.

Teď jen zpovzdálí občas trochu sleduju cvrkot, protože bydlím v Belgii, pracuju v Evropské Komisi.

Těším se, že jestli/až se vrátím do ČR, budu s vámi moct ještě něco společně podniknout.

Co Ti INEX dal či vzal?

Vzal mně snad jen pár stovek za poplatky na tábory a pak trochu času při práci s vysíláním sociálně znevýhodněných dobrovolníků, ale dělal jsem to rád, takže slovo vzal moc nepasuje.

Dal mně poznat několik fajn lidí, pocit toho, že můžu aspoň drobet přispět svojí troškou do mlýna, a hlavně mi umožnil fungování na 7 pracovních táborech, který jsem si fakt užil! A navíc se tam naučil španělsky, poznal spousty lidí, našel pár bezvadných kamarádů, zvýšil si sebevědomí, zrušil (nebo posílil :) některé stereotypy a pořádně se najedl mořských potvůrek.

Co bys popřál INEXu k narozeninám?

Přival nadšenců, úspěšné rozšíření aktivit i zaměstnanců a spoustu peněz z EU fondů.

Jana Javůrková vedoucí projektu

Co Ti INEX dal či vzal?

INEX mi dal možnost dělat spoustu zajímavých a nových věcí a tím si zvednout trochu sebevědomí, posunout se někam dál, nestát na místě, rozšířit si obzory; zároveň mi umožnil poznat nové a zajímavé lidi a místa.

Co bys popřála INEXu k narozeninám?

INEXu k 15. narozeninám přeju, aby se mu dařilo zdárně překonávat pubertu - vyznat se sám v sobě a hledat cesty, kterými se chce vyvíjet dál :o)

Hanka Gašpariková

zaměstnankyně

Co Ti INEX dal či vzal?

Dal mi větší rozhled, možnost poznat další kus ČR (a vlastně i Evropy) a nové lidi, vyzkoušet si, kolik hodin denně jsem schopna strávit u PC :)

Bylo by toho víc. Řekla bych, že celých „mých“ 8 měsíců s INEXem-SDA bylo nezapomenutelných, nejráději asi vzpomínám na školení vedoucích v Kosteleckých Horkách - počínaje asistováním v kuchyni a konče hromadným odjezdem z nádraží v Plichůvkách.

Co bys popřála INEXu k narozeninám? INEXu bych přála hlavně hodně nápaditých jedinců se spoustou energie, protože od těch se pak odvíjí vše ostatní. A pražské kanceláři také nějaké normální „bytné“ - ale AGM už je doufám minulostí.

Olinka Karlová (rozená Hlinková)
vedoucí projektů

Co Ti INEX dal či vzal?

INEXu jsem dala kus svého času a energie. A díky němu jsem měla možnost se setkat se zajímavými lidmi, nejen z naší republiky, ale i z ciziny a strávit s nimi nějakou chvíli. Měla jsem možnost vyjet do ciziny na WC a také několik WC organizovat u nás, a u toho kromě užitečné činnosti a procvičování cizích jazyků ještě poznávat, jací lidé a jak žijí jinde. Měla jsem možnost podílet se na fungování INEXu, nejen jako vedoucí WC, jako člen, ale i jako člen kontrolního výboru. To bylo v době studií, kdy jsem měla na INEX čas a energii, nyní už pracuji a moc času a energie mi nezbývá. Jsem ráda, že INEX byl, je a snad i bude. Co bys popřála INEXu k narozeninám? INEXu bych k narozeninám popřála spoustu úspěšných let.:-)

Eva Hejzlarová zaměstnankyně

Co Ti INEX dal či vzal?

Práce v INEXu, kde jsem v letech 2005 a 2006 dělala převážně „outgoing officera“, byla mým prvním zaměstnáním. Z toho titulu mi INEX dodal spoustu příležitostí, jak se o sobě, o druhých i o dobrovolnické agendě něco dozvědět, a jak se taky otkat. Myslím, že jsem díky němu hodně vyrostla. V INEXu

jsem taky poznala pár hodně zajímavých lidí. Na některé teď, když už jsem off-line, jenom vzpomínám, s některými jsem v kontaktu pořád a doufám, že to tak zůstane i nadále.

Moje soužití s INEXem mělo ale i své stinné stránky: absence řízení a přesného systému kompetencí, které ztěžovaly práci, nebo finanční problémy. Asi není těžké si představit, že takovéhle věci můžou brát chuť do práce, energii a ideály. Rozhodně si tu ale nechci stěžovat. Spíš je chci zmínit proto, aby – až bude třeba INEX oslavovat třicítka a bude až nudně dokonalou neziskovkou – se pak vědělo, jak velký kus cesty ušel.

Co bys popřála INEXu k narozeninám?

Obvykle se k narozeninám přeje hodně štěstí a zdraví do dalších let. Přejeme je, protože nejsou tak úplně v moci oslavence (nejde se o ně jednoznačně zasadit), ale přitom výrazně ovlivňují kvalitu jeho života. Blahopřání INEXu bych naproti tomu pojala spíš jako připomenutí důležitých věcí, které v jeho moci jsou a zasažovat se o ně může, ba musí. INEXu tedy k jeho patnáctinám přeju zejména tyto tři věci:

- zapálené, invenční, energické, ale taky ukázněné zaměstnance a zaměstnankyně, kteří pro něj pracují, stejně jako dobrovolnice a dobrovolníky, kteří s chodem inexcích akcí pomáhají,
 - vnímavé a štědré sponzory z řad států, nadací, podnikatelské sféry i individuálních dárců,
 - fajn dobrovolníky a dobrovolnice, pro které bude mít činnost sdružení smysl.
- A abyste neřekli, že jsem škrt, tak přeju i to štěstí...

Renata Hružová vedoucí projektů

Co Ti INEX dal či vzal?

Členkou jsem byla tuším 4 roky, absolvovala jsem 3 workcampy v zahraničí a na dvou v Čechách jsem byla vedoucí, občas jsem pomáhala v kanceláři, taky s přípravou školení

a setkání vedoucích. INEX mi dal možnost podívat se do různých koutů ČR i do zahraničí (a to nejenom jako turista), pracovat na různých zajímavých a někdy dost netradičních projektech, poznat lidi z celého světa, no a taky vyzkoušet si organizační a komunikační schopnosti, nebát se zapojit a taky vidět svět z trochu jiné perspektivy, kterou žádná škola (ať už je to VŠE nebo něco jiného) nenabízí.

Proč už tam nejsem? Tak ke konci studia to byla práce, diplomka, státnice a všechno možné dohromady, takže jsem se zapojovala málo, no a potom jsem byla prakticky pořád někde jinde - rok ve Venezuele, chvíli doma, pak zase na studiích v Belgii, momentálně za prací v Bruselu, takže i proto, že jsem byla taková „rozlítaná“.

Co bys popřála INEXu k narozeninám?

INEXu k narozeninám přeju samozřejmě, aby dál existoval, aby se pořád našlo dost nadšenců z řad studentů, ale i nestudentů, kteří ho budou dál formovat, rozvíjet a někam posouvat. Dobrovolnictví je určitě dobrá zkušenost, mě osobně dá se říct „nakopla“ i k dalším aktivitám. I když jsem nebyla z těch neaktivnějších členů, tak jsem se všeho toho inexcového dění účastnila ráda a jsem ráda, že jsem mohla něčím přispět.

Šarka Kulíšková

zaměstnankyně, koordinátorka aktivit a projektů v pobočce Kostelecké Horky

Kde jsou ty časy, kdy jsem se, netušíce, co mne čeká, stala prvním zaměstnancem INEXu! V pražské kanceláři vládl samotinký civilkář a s vysíláním dobrovolníků do zahraničí tam docházela pomáhat spousta dobrovolníků. Náš „vysadek“ na venkově, kde jsem tehdy v bájném roce 1999 začala pracovat, se nacházel v přízemí renesančního zámečku v Nasavrkách u Chrudimi. Bylo to pouze přechodné stanoviště, tak řečeno pozorovatelské. Měli jsme totiž záslusk přesídlit ještě

více do historie, na gotickou tvrz Lipka nad Horním Bradlem taktéž v Železných horách na Vysočině, a zahájit zde projekt Dům z modrého kamene, něco jako komunitní centrum, dobrovolnické centrum a centrum rozvoje venkova v jednom. Jenže nás tehdy přeplatil ukrajinský podnikatel a nám se stejně nakonec v Nasavrkách zalíbilo. Z renesančního zámečku jsme se časem přestěhovali do budovy bývalého internátu a venkovská kancelář se rozjela naplno.

Její činnost byla vlastně zkouškou, zda je možné „incoming“ neboli přijímání dobrovolníků ze zahraničí na projekty v ČR, setkávání a školení dobrovolníků přesunout z Prahy na venkov. Tím pádem nejen ušetřit peníze za pronájem prostor v Praze oproti levnějšímu venkovu, ale také dokázat, že s internetem se dá agenda vyřizovat kdekoli. Co však bylo ještě důležitější, chtěli jsme podpořit venkovské místo oproti přecentralizované Praze a dokázat nejen našim partnerským organizacím ze zahraničí, že o rozvoji venkova se dá sice pěkně mluvit na mezinárodních konferencích, ale že podstatné je na venkově žít a pracovat a pracovní příležitosti tam vytvářet.

Experiment se zdařil a plány svázané s myšlenkou rozvoje venkova a založením skutečně Venkovského centra INEX – SDA se blížily svému naplnění. Nasavrky bohužel nedisponovaly takovým objektem, který by našim představám zcela vyhovoval, takže Rada sdružení nakonec v srpnu roku 2000 rozhodla projekt Venkovského centra – Domu z modrého kamene zahájit v malé vesničce ve Východních Čechách, v Kosteleckých Horkách....

Ale já jsem vlastně měla odpovědět na otázku co mi práce pro INEX dala a vzala... Dala mi příležitost poznat neuvěřitelné množství zajímavých lidí po celé České republice ale i po světě. Nemine týden, abych někoho z nich neslyšela mluvit v rádiu o tom, co nadále podnikají, vymýšlejí, organizují! Bylo příjemné mít skrze organizaci mezinárodních